

200705779/1.

Datum uitspraak: 10 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 06/55290 en 06/61800 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 20 juli 2007 in het geding
tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2004 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 8 februari 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling en gemaakte bezwaar gegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 september 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling en ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit, voor zover niet is ingegaan op het verzoek om schadevergoeding, vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij besluit van 23 oktober 2006 heeft de minister het door de vreemdeling en gemaakte bezwaar, voor zover dat betrekking heeft op het verzoek om schadevergoeding, ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij brief van 11 november 2006 heeft beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op zijn verzoek om schadevergoeding (nr. 06/61800). Bij dezelfde brief heeft beroep ingesteld tegen het besluit van 23 oktober 2006 (nr. 06/55290).

Bij uitspraak van 20 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het door ingestelde beroep in zaak nr. 06/61800 niet-ontvankelijk verklaard. Tevens heeft de rechtbank het beroep in zaak nr. 06/55290 gegrond verklaard, het besluit van 23 oktober 2006 vernietigd, voor zover dat het verzoek om schadevergoeding betreft, de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding vernietigd en aan de vreemdeling en ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding van € 1000,00 (€ 500,00 per persoon) toegekend en bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde deel van het besluit van 23 oktober 2006. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

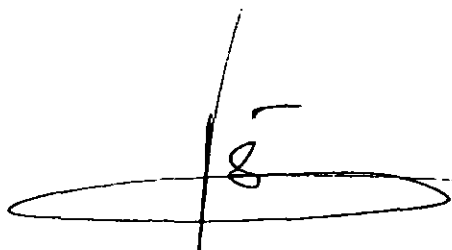
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 januari 2008

156-550.

Verzonden: 10 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



Postadres Postbus 3127, 2130 KC HOOFDDORP

O.H. ter Haar
Joke Smitplein 62
3581 PZ UTRECHT

Bezoekadres
Mercuriusplein 1
2132 HA HOOFDDORP
gebouw Pharos
Intolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (023) 8889056
Internet www.ind.nl

Unit
Datum
Dossiernummer
V-nummer
Betreft

Regulier Hoofddorp

08 FEB 2006
0309-25-0164

geboren op
nationaliteit: Thaise

Geachte heer Ter Haar,

Hierbij deel ik u mede dat ik, op grond van hetgeen u ter zitting van de ambtelijke commissie heeft aangevoerd en de bescheiden die u op 11 november 2005 heeft overgelegd, heb besloten het bezwaar van 16 maart 2004 gegrond te verklaren. Er bestaat thans in beginsel geen beletsel meer voor afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf aan betrokkene.

Ik verzoek u betrokkene van het onderstaande op de hoogte te brengen.

Betrokkene dient in het bezit te zijn van een geldig nationaal paspoort.

Ik geef u in overweging betrokkene erop te wijzen dat zij de machtiging tot voorlopig verblijf binnen zes maanden na kennisneming van deze beslissing dient af te halen bij de Nederlandse vertegenwoordiging te Bangkok. Betrokkene dient na ontvangst binnen zes maanden gebruik te maken van deze machtiging om Nederland in te reizen.

Ik wijs u erop dat het enige tijd kan duren voordat het bericht van geen bezwaar tegen de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf bij de Nederlandse vertegenwoordiging is aangekomen en verwerkt. Ik geef u in overweging betrokkene te adviseren om geen reis te boeken voordat de Nederlandse vertegenwoordiging de machtiging tot voorlopig verblijf daadwerkelijk aan betrokkene heeft verstrekt.

Ik maak u erop attent dat alsnog kan worden afgezien van afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf indien controle van bovengenoemde door betrokkene te overleggen documenten, en/of nader bekend geworden feiten en omstandigheden dit in de weg staan.

Tevens wijs ik u erop dat betrokkene na inreis in Nederland bij de burgemeester (in de praktijk de afdeling Burgerzaken) van de betreffende gemeente een aanvraag moet indienen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.



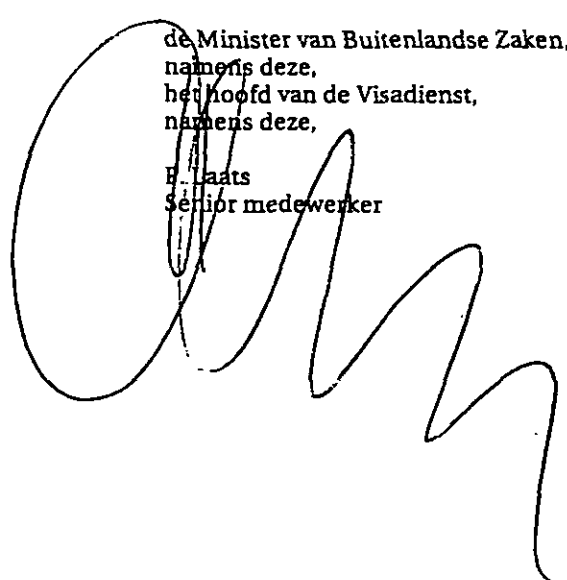
Volledigheidshalve deel ik u nog mee dat betrokkene conform het gestelde in artikel 3.79 van het Vreemdelingenbesluit bereid moet zijn om medewerking te verlenen aan een onderzoek naar, of behandeling voor tuberculose. Indien betrokkene hiertoe niet bereid is, zal de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet worden verleend.

De Nederlandse vertegenwoordiging te Bangkok is geïnstrueerd.

Hoogachtend,

de Minister van Buitenlandse Zaken,
namens deze,
het hoofd van de Visadienst,
namens deze,

H. Laats
Senior medewerker





RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Nevenzittingsplaats Zwolle
Sector Bestuursrecht
Bijzondere kamer voor vreemdelingenzaken

regnr.: Awb 06/55290 (schadevergoeding)
Awb 06/81800 (beroep niet-tijdig)

AFSCHRIFT

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Thaise nationaliteit,
IND dossiernummer 0309.25.0164,
eiseres;

en

geboren op
van Nederlandse nationaliteit,
eiser en gemachtigde van eiseres;

tegen:

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN
(Visadienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 24 september 2003 heeft eiseres een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) ingediend. Bij besluit van 19 februari 2004 is de aanvraag niet ingewilligd. Bij brief van 16 maart 2004 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 22 juli 2004 (verzonden op 19 augustus 2004) niet-ontvankelijk verklaard. Bij brief van 23 augustus 2004 is daartegen beroep ingesteld (Awb 04/37970).
- 1.2 Bij brief van 25 maart 2005 heeft verweerder het besluit van 22 juli 2004 ingetrokken. Het tegen dit besluit gericht beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 juni 2005 niet-ontvankelijk verklaard. Bij uitspraak van 19 september 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State die uitspraak bevestigd.
- 1.3 Bij brief van 28 april 2005 heeft eiseres beroep ingesteld tegen het niet-tijdig nemen van een besluit op het bezwaar (Awb 05/19273). Bij uitspraak van 27 juli 2005 is dit beroep niet-ontvankelijk verklaard. Bij brief van 5 september 2005 is daartegen verzet gedaan. Bij uitspraak van 9 december 2005 is het verzet ongegrond verklaard.
- 1.4 Bij brief van 28 juli 2005 is wederom beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaar (Awb 05/34361). Dit beroep is bij uitspraak van 30 augustus 2005 gegrond verklaard, waarbij verweerder is opgedragen binnen zes weken na verzending van die uitspraak te beslissen op het bezwaar. Bij brief van 10 oktober 2005 is tegen deze uitspraak verzet gedaan. Bij uitspraak van 9 december is het verzet ongegrond verklaard.
- 1.5 Bij beroepschrift van 11 december 2005 is nogmaals beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaar (Awb 05/55562). Dit beroep is bij uitspraak van 26 januari 2006 gegrond verklaard, waarbij verweerder is opgedragen binnen zes weken na verzending van die uitspraak te

regnr.:

Awb 06/55290 en 06/81800

-2-

beslissen onder verbeurte van een dwangsom van € 250,- voor elke dag dat verweerder in gebreke blijft aan de beslissing te voldoen.

- 1.6 Bij besluit van 8 februari 2006 heeft verweerder het bezwaar van 16 maart 2004 gegrond verklaard en medegedeeld dat geen bezwaar bestaat tegen afgifte van een mvv aan eiseres.
- 1.7 Bij brief van 8 maart 2006 is daartegen beroep ingesteld (Awb 06/12236). Dit beroep is bij uitspraak van 7 september 2006 gegrond verklaard, waarbij het besluit van 8 februari 2006 voor zover niet is ingegaan op het verzoek om schadevergoeding is vernietigd en verweerder daarnaast is opgedragen binnen acht weken na bekendmaking van de uitspraak opnieuw te beslissen op het bezwaar.
- 1.8 Verweerder heeft bij besluit van 23 oktober 2006 het bezwaar van 16 maart 2004 voor zover het betrekking had op het verzoek om schadevergoeding ongegrond verklaard.
- 1.9 Bij brief van 11 november 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op zijn verzoek tot schadevergoeding (Awb 06/81800). Voor zover de rechtbank van oordeel is dat de beschikking van 23 oktober 2006 tevens ziet op het verzoek om schadevergoeding van eiser, stelt eiser op dezelfde gronden beroep in als eiseres, welk beroep (Awb 06/55290) bij dezelfde brief is ingesteld.
- 1.10 De beroepen zijn ter zitting van 8 mei 2007 behandeld. Eiser is verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van de beroepen en het verhandelde ter zitting beperken de beroepen zich tot het verzoek tot schadevergoeding.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het besluit overwogen dat geen sprake is van toerekenbaar onrechtmatig overheidshandelen als bedoeld in artikel 6:162, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek (BW). Daarnaast strekt de geschonden norm (het niet-tijdig beslissen) niet tot bescherming tegen de schade zoals eisers die hebben geleden (artikel 6:163 BW). Ten slotte wordt niet voldaan aan het vereiste dat de schade in zodanig verband staat met het onrechtmatig overheidsoptreden dat deze, mede gezien de aard van de schade, als een gevolg van dit optreden aan de overheid kan worden toegerekend (artikel 6:162 juncto artikel 6:98 BW).
- 2.3 Eisers hebben het standpunt van verweerder betwist. Eiser is van mening dat verweerder nog altijd dient te beslissen op zijn verzoek tot schadevergoeding. Voor zover de rechtbank eiser hierin niet volgt, stelt hij op dezelfde gronden als eiseres beroep in tegen de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Voorts menen eisers dat de Visadienst ten onrechte heeft gesteld dat de late beschikking te wijten is aan de late verstrekking van de gegevens door referent (eiser). Referent beschikte bij de behandeling van de aanvraag over een arbeidscontract tot 16 augustus 2004. Vanwege de rechten die referent heeft opgebouwd door zijn arbeidsverleden, was al zeker dat referent recht op een uitkering krachtens de Werkloosheidswet (WW) zou hebben. De Visadienst heeft ten onrechte geen rekening gehouden met de opgebouwde WW-rechten. Deze rechten volgen uit de wet en waren daarom op voorhand al vast te stellen.

Ten aanzien van het beroep onder Awb 06/61800

- 2.4 De rechtbank overweegt ten aanzien van het beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op het verzoek om schadevergoeding van eiser als volgt.

In het besluit van 23 oktober 2006 staat onder punt 4 dat referent (eiser) tijdens de hoorzitting van de ambtelijke commissie van 29 oktober 2005 heeft verzocht om vergoeding van door hem en betrokkenen geleden schade. Hieruit leidt de rechtbank af dat het besluit zowel ziet op het verzoek om schadevergoeding van eiseres als van eiser.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, niet-ontvankelijk.

Ten aanzien van het beroep onder Awb 06/55290

- 2.5 De rechtbank overweegt ten aanzien van het beroep ingesteld tegen het besluit van 23 oktober 2006 als volgt.
- 2.6 De rechtbank stelt vast dat eisers onder meer bij brief van 8 maart 2006 (het bezwaar tegen het besluit van 8 februari 2006) de Visadienst aansprakelijk hebben gesteld voor alle schade die eisers ten gevolge van het uitblijven van de beslissing hebben geleden. Eiser heeft bij brief van 8 maart 2006 aan het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken de schade ad in totaal € 7.770,- voor eiseres en € 11.558,- voor eiser gespecificeerd.
- 2.7 De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 20 februari 1998 (AB 1998, 231) overwogen dat, wanneer een besluit van een bestuursorgaan (het primaire besluit) op grond van een daartegen gemaakt bezwaar door dat bestuursorgaan wordt herroepen en, voor zover nodig, wordt vervangen door een nieuw besluit, het van de redenen die daartoe hebben geleid, en de omstandigheden waaronder het primaire besluit tot stand is gekomen, zal afhangen of het nemen van het primaire besluit onrechtmatig moet worden geacht in de zin van artikel 8:182 BW en, zo ja, of deze daad aan het betrokken overheidslichaam kan worden toegerekend.
- 2.8 De rechtbank overweegt dat het aan eisers is om bij het indienen van een aanvraag alle feiten en omstandigheden, die voor de aanvraag van belang kunnen zijn, aan te voeren. Uit de motivering van het primaire besluit van 19 februari 2004 blijkt dat eiser (referent) niet zelfstandig over voldoende duurzame middelen beschikte. Eerst in de bezwaarfase, bij brief van 10 november 2005, legt eiser stukken over waaruit blijkt dat hij aan het middelen/verleste voldoet. Nu door eiser ten tijde van het besluit in primo derhalve niet aan de voorwaarden voor mvv-verlening werd voldaan, heeft de Minister van Buitenlandse Zaken de aanvraag afgewezen. Naar het oordeel van de rechtbank kan daarom niet gezegd worden dat het primaire besluit van 19 februari 2004 onrechtmatig was.
- 2.9 Eisers hebben zich op het standpunt gesteld dat de omstandigheid dat verweerder niet tijdig op het bezwaar heeft beslist een onrechtmatige daad van de zijde van de Minister van Buitenlandse Zaken oplevert.
- De rechtbank stelt voorop dat op een bezwaar, gericht tegen de afwijzing van een aanvraag om afgifte van een mvv, de beslistetermijn van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing is.*
- 2.10 Eisers hebben op 16 maart 2004 bezwaar gemaakt tegen de afwijzing van het verzoek om afgifte van een mvv, welk bezwaar bij besluit van 22 juli 2004 niet-ontvankelijk is verklaard. Hiertegen heeft eiseres beroep ingesteld. Op 25 maart 2005 is het besluit van 22 juli 2004 ingetrokken.

De rechtbank stelt vast dat verweerder de termijn om te beslissen op het bezwaar niet heeft verdaagd, waardoor deze beslistetermijn op 6 mei 2005 was verstreken.

Eisers hebben op 28 april 2005 beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op het bezwaarschrift. Bij uitspraak van 27 juli 2005 heeft de rechtbank geoordeeld dat eisers hun beroepschrift prematuur hebben ingediend, waardoor het niet-ontvankelijk is verklaard.

Voorts hebben eisers op 28 juli 2005 beroep ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op het bezwaarschrift. Bij uitspraak van 30 augustus 2005 heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard en bepaald dat verweerder binnen een termijn van zes weken na verzending van de uitspraak een beslissing op bezwaar dient te nemen.

De rechtbank stelt vast dat verweerder niet binnen de door de rechtbank opgelegde termijn van zes weken, die verstreek op 11 oktober 2005, heeft beslist op het bezwaarschrift.

Bij beroepschrift van 11 december 2005 is nogmaals beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op het bezwaar, dat bij uitspraak van 28 januari 2006 gegrond is verklaard, waarbij verweerder is opgedragen binnen zes weken na verzending van de uitspraak te beslissen onder verbaute van een dwangsom van € 250,- voor elke dag dat verweerder in gebreke blijft aan de beslissing te voldoen.

Verweerder heeft voorts bij besluit van 8 februari 2006 het bezwaar van 16 maart 2004 gegrond verklaard en medegedeeld dat geen bezwaar bestaat tegen afgifte van een mvv aan eisers.

Gelet op het vorenstaande stelt de rechtbank vast dat verweerder tot tweemaal toe, te weten op 6 mei 2005 en 11 oktober 2005, de beslistetermijn ongebruikt heeft laten verstrijken. Daarmee staat vast dat verweerder onrechtmatig heeft gehandeld (nagelaten te beslissen). Waar het gaat om overheidsaansprakelijkheid acht de rechtbank hier schuld en causaliteit tussen daad en schade gegeven.

Resteert de vraag naar de omvang van de schade.

Aangezien een mvv er niet toe strekt de vermogenrechtelijke belangen van eisers te dienen, gaat het verzoek om vergoeding van gederfde heffingskorting(en) van eisers niet op (vergelijk de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 juni 2007, LJN BA7572). Een mvv strekt er wel toe eiseres rechtmatig verblijf in Nederland te verschaffen en wel in dit geval te komen tot gezinsleven met eiser. Eisers komt daarom een schadevergoeding toe als hierna beschreven.

De rechtbank ziet grond om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, Awb zelf in de zaak te voorzien. Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, waaronder de lange beslistetermijn en ter compensatie van de gederfde levensvreugde van eisers, gronden van billijkheid aanwezig om hen ten laste van de Staat een schadevergoeding toe te kennen van € 500,- per persoon. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1000,- zal worden toegekend.

De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de kosten die eisers in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs hebben moeten maken. Deze kosten worden vastgesteld op € 20,50, zijnde de reiskosten. Met betrekking tot de gestelde kosten ad € 200,- voor het gesprek met mr. G. Adang, wordt opgemerkt dat dit bedrag onvoldoende gespecificeerd is, waardoor reeds daarom geen aanleiding bestaat voor toekenning van dit bedrag.

3 BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 06/61800, niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 06/55290, gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 23 oktober 2006 voor zover dat het verzoek om schadevergoeding betreft;
- herroept de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding en kent aan eisers ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 1000,-;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde gedeelte van het bestreden besluit;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 20,50 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.M. Gemser als griffier op **20 JULI 2007**



Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroep schrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 8:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **20 JULI 2007**

VOOR HET HOOFD KANTOOR
DE CEFRAL
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

I

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	1/3
BEHANDELD DOOR:	PAR

Betreft hoger beroep Awb 06/61800

Utrecht, 12 augustus 2007

Aan de Raad van State,

Hierbij stel ik beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank van 20 juli 2007.

In de eerste plaats wil ik duidelijk maken dat ik de Raad van State niet serieus neem. In de uitspraak van 19 september 2005 (200506538/1) lees ik alleen maar haarkloverijen en laffe dooddoeners.

Mijn grief is dat de Visadienst en de rechtbank mijn recht om schadevergoeding te eisen wegens het uitblijven van een visum voor mijn vriendin saboteren. De rechtbank heeft mijn beroep niet-ontvankelijk verklaard. Zij is dus niet toegekomen aan de behandeling van mijn eis tot schadevergoeding. Ik was en ben geen partij in zaak 06/55290. Daar is dit hoger beroep niet tegen gericht en dat kan ook niet, omdat ik er geen partij in ben. Ik verzoek de Raad van State de niet-ontvankelijk verklaring te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar nevenzittingsplaats Utrecht om te beslissen over mijn eis tot schadevergoeding.

Ik stel dat Nederland meer inbreuk heeft gedaan in mijn gezinsleven dan noodzakelijk door langer dan is toegestaan door de wet te wachten met het verstrekken van een visum aan mijn vriendin. Daarmee schendt Nederland artikel 8 van het EVRM. Artikel 13 geeft mij recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie. Dit recht wordt gesaboteerd door de Visadienst en de rechtbank. Artikel 6 stelt dat burgerlijke rechten binnen een redelijke termijn moeten worden vastgesteld. Ik ben van mening dat deze redelijke termijn ook moet worden toegepast op de toepassing van artikel 13. Het heeft immers niet veel zin om een rechtsmiddel te hebben als je er jaren op moet wachten. Het is dan niet "daadwerkelijk". In mijn brief aan de rechtbank van 30 april 2005 vraag ik het eerst om schadevergoeding wegens vertraging door het nemen en weer intrekken van een besluit door de Visadienst. Door de rechtsweigeren en later de niet-ontvankelijk verklaring heb ik nog steeds geen rechtsmiddel kunnen toepassen in die zin dat er inhoudelijk op gereageerd is. Ik ben van mening dat de redelijke termijn inmiddels is overschreden.

Ik heb geen behoefte aan een mondelinge behandeling en verzoek de Raad zo spoedig mogelijk uitspraak te doen.

Bijlage: uitspraak beroep 20 juli 2007